

Inhoudsopgave

ISBN 9789000402915
ISBN 9789000402922 (e-book)
NUR 282

© 2026 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.anky.com
www.chemenedeheus.com
www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: Marloes Berghege
Illustraties: Chemène de Heus
Omslagbelettering: Bij Barbara
Zetwerk binnenwerk: Mat-Zet bv

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

1. Terug op de ponyclub	7
2. Het magische hoefijzer	13
3. Te mooi om waar te zijn	19
4. De zoektocht begint	22
5. De familie De Ruiter	29
6. Als ik een magisch hoefijzer was, waar zou ik dan liggen?	34
7. Detective Anky, Noor en Tess	39
8. Op bezoek bij Elles	48
9. Een mysterie in een doosje	56
10. Heleentje weet de weg	59
11. De ontbrekende bladzijden	65
12. Het bankje bij de oude boom	72
13. Susanna's geheim	80
14. Suzans wedstrijd	87
Epiloog	91
Wie is Anky van Grunsven?	93
Anky's pony's-en-paarden-quiz	94

1 Terug op de ponyclub

De zon hangt laag en werpt een warme gloed over de vacht van de pony's van Anky en Tess. Gelach galmt over het weiland.

‘Kom op, Heleentje! Je kan het!’ roept Anky. ‘Nog even volhouden. We zijn bijna bij de ponyclub.’

Anky en Tess racen tegen elkaar. Of, nou ja, dat is de bedoeling. Echt hard gaan ze niet. Heleentje weigert volledig in draf te gaan en de pony van Tess, Draakie, wappert met haar manen alsof ze op een catwalk loopt.

‘Ik ga winnen!’ lacht Tess. ‘En je weet wat dat betekent?! Jij trakteert!’ Tess en Draakie schieten vooruit voor een laatste eindsprint.

Anky probeert Heleentje te laten versnellen, maar het heeft geen zin.

Draakie en Tess lopen steeds verder uit en Anky moet machteloos toezien hoe zij als eerste het hek van ponyclub Hoefje voor Hoefje bereiken.

Tevreden draaien Tess en Draakie om. Met haar armen over elkaar kijkt Tess lachend naar Anky, die niet veel later ook bij het hek aankomt.

‘Chocomel, wat heb ik daar zin in,’ plaagt Tess.

‘Ja ja,’ zegt Anky. ‘Jij krijgt van mij een grote kop warme chocomel.’ Ze ziet zichzelf en Tess al helemaal zitten.

‘Met slagroom?’

‘Met slagroom.’

Tess juicht en loopt vrolijk met Draakie in de richting van de stallen. ‘Het is echt heerlijk weer om te rijden, vind je niet?’

‘Dat zeker,’ zegt Anky enthousiast. Het was inderdaad een heerlijke rit, ondanks het feit dat Heleentje er niet helemaal bij leek te zijn. Ze luisterde slecht en had er een stuk minder zin in dan Anky.

Anky probeert na te denken wat er met Heleentje zou kunnen zijn, als haar pony abrupt tot stilstand komt. Door de onverwachte noodstop schiet Anky bijna uit haar zadel.

‘Hé, wat doe jij nou?’ Ze kijkt verbaasd naar haar eigenwijze pony. ‘Kom op, Heleentje, we gaan naar de stal. Dat weet je toch? We zijn klaar met rijden.’ Heleentje verroert geen been. Ze staat met gespitste oren, alsof ze iets hoort. Maar Anky hoort niets bijzonders. Ze aait haar pony. ‘Wat is er toch, meisje?’

Zou ze zich niet lekker voelen? Dan komt Heleentje net zo plotseling als dat ze is gestopt, weer in beweging. Maar ze loopt de verkeerde kant op! ‘Nee, nee, Heleentje! De stal is daar. Loop maar achter Draakie aan,’ probeert Anky haar te corrigeren, maar Heleentje loopt vastberaden naar het clubhuis van de ponyclub.

‘Wat is dit voor gekkigheid? Waarom moet je zo nodig hierheen?’ Voor het open raam van het clubhuis komt Heleentje weer tot stilstand. Ze briescht zacht. Anky kijkt verbaasd om zich heen. Heleentje doet nooit iets zomaar. Dan dringt de geur van friet en tosti’s haar neus binnen. ‘Aha, ik snap het al. Jij hoopt gewoon dat er nog wat lekkers te halen valt in het clubhuis, hè, gulzige dame?’ lacht Anky.

Maar dan... ziet Anky iets. Hé... wacht eens even. Wat is dat daar?’

Tess heeft ondertussen niet door dat Anky en Heleentje niet meer achter haar rijden. ‘En toen haalde ik die vlechtjes eruit en Draakie’s manen leken wel ontploft!’ grinnikt Tess. ‘Dus ik een beetje van die klittenspray erin, kammen, en het werd alleen maar erger en erger. Alsof ze haar hoef in het stopcontact had gestoken. Het was echt zo grappig.’ Tess lacht hard... maar niemand lacht mee.

‘Anky?’ Verward kijkt Tess om zich heen tot ze Anky in de verte ziet staan. ‘Kom, Draakie, we zijn Anky en Heleentje

kwijtgeraakt. Ernaartoe!’ Draakie heft haar hoofd en zet koers richting het clubhuis.

‘Hallo!’ roept Tess zodra ze dichterbij komt. ‘Je was opeens weg.’

‘Ja, sorry,’ zegt Anky afwezig. Ze wijkt haar blik niet af van... ja, wat eigenlijk?

Tess snapt er niets van. Ze kijkt van Anky naar het raam en weer terug. ‘Waar kijk je naar?’

‘Het familiewapen.’ Anky wijst naar de muur van het clubhuis. Daar hangen foto’s, rozetten van belangrijke wedstrijden en het familiewapen van de familie De Ruiter, de eigenaren van de ponyclub.

‘Ja, wat is daarmee?’ vraagt Tess. Ze knijpt met haar ogen. ‘Kom, we gaan. Het gaat zo regenen en we moeten de pony’s nog binnen zetten.’

Met tegenzin loopt Anky op Heleentje achter Tess en Draakie aan. Er is iets met dat familiewapen. Ze weet niet precies wat, maar er is iets. Het is een gevoel en het lijkt aan Anky te trekken. Nog een keer kijkt ze om. Ik kom er nog wel achter, denkt ze. Reken daar maar op!

In de stal ruikt het naar hooi en leer. Tess hangt het hoofdstel op en babbelt honderduit. Over school, over hoe ze net gewonnen heeft met het wedstrijdje, over die ene film die ze echt nog moeten kijken. Anky probeert te luisteren, maar heeft moeite om haar aandacht erbij te houden. Ze geeft Heleentje en Draakie vers water en wat te eten. De pony’s verspillen geen tijd en duiken erbovenop.

‘Zo,’ zegt Tess. ‘Jullie hadden honger en dorst!’ Ze slaat haar arm om Anky heen. ‘Net als ik.’ Betekenisvol kijkt ze naar haar vriendin.

‘Warme chocomel was het toch?’

‘Met slagroom!’

Niet veel later zitten Tess en Anky in het clubhuis met chocomel en een koek om te delen. Tess lepelt eerst zorgvuldig al haar slagroom op. Anky’s chocomel staat onaangeroerd op tafel.

